

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	6015898190
Dátum vydania rozhodnutia:	21.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6015898190.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 21. januára 2016 v trestnej veci W. V., v konaní o návrhu Ministerstva spravodlivosti Českej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní W. V. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. októbra 2015, sp. zn. 4Ntc 10/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie W. V. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 21. októbra 2015, sp. zn. 4Ntc 10/2015, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 10, sp. zn. 4T 15/2014, zo dňa 06. novembra 2014, právoplatným vo výroku o vine a treste dňa 04. decembra 2014, a vo výroku o náhrade škody dňa 28. januára 2015 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 67 To 394/2014, zo dňa 28. januára 2015, ktorým bol občanovi Slovenskej republiky : W. V., nar. XX. K. XXXX, hlásený pobyt bezdomovca v meste P., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike,

I. za trestný čin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Trestného zákonníka č. 40/2009 Sb. Českej republiky, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 15. septembra 2012 v I. XX, I. XXX/XX v úmysle sa obohatiť spísal s poškodenou R. I. najprv „Zmluvu o sprostredkovaní predaja bytu a chaty + nákup rodinného domu“ a prevzal čiastku vo výške 8 000 Kč ako zálohu na uskutočnenie obsahu tejto zmluvy a následne bez vedomia a súhlasu poškodenej R. I. a jej manžela poškodeného K. I. podpísal dňa 09. októbra 2012 Kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť v katastrálnom území J., obec I. a to bytová jednotka č. XXX/X na X. nadzemnom podlaží budovy č.p. XXX-XXX postavená na pozemku p.č. XXXX/X-X, nebytová jednotka č. XXX/XXX - garáž na X. nadzemnom podlaží budovy č.p. XXX-X postavená na pozemku p.č.

XXXX/X-X a spoluvlastnícky podiel XXX/XXXXXX na spoločných častiach budovy č.p. XXX-X postavenej na pozemku p.č. XXXX/X-X, ku ktorej pripojil Plnú moc na zastupovanie vo všetkých dispozičných úkonoch súvisiacich s predajom nehnuteľností s podpismi poškodených, ktoré však neboli pravé, pretože plná moc obsahovala overovaciu doložku notára JUDr. Petra Hochmanna, ktorý túto plnú moc nikdy neoveril a úradná pečiatka na plnej moci bola sfalšovaná, následne takto uzavretú Kúpnu zmluvu s kupujúcim Mgr. K. I., predložil aj s falšovanou plnou mocou Katastrálnemu úradu pre hlavné mesto I., pričom na základe týchto listín boli predmetné nehnuteľnosti prevedené na Mgr. K. I., kedy tento v niekoľkých splátkach odovzdal pre poškodených celkovú čiastku vo výške 1 100 000 Kč, pričom ďalej dňa 24. októbra 2012 v byte poškodených bol podpísaný Dodatok č. 1 ku Kúpnej zmluve, kedy sa poškodená R. I. domnievala a to na základe oznámenia obžalovaného, že sa jedná o doplatok k zmluve uzavretej medzi ňou a obžalovaným dňa 15. septembra 2012 a potom čo Mgr. K. I. odovzdal poškodenej čiastku 450 000 Kč, tak poškodená ihneď odovzdala obžalovanému čiastku vo výške 250 000 Kč ako zálohu na sprostredkovanie kúpy rodinného domu, a následne dňa 30. októbra 2012 odovzdala obžalovanému čiastku vo výške 50 000 Kč, ktorá mala slúžiť na vyhotovenie predávajúcich dokumentov a ďalej ešte v niekoľkých zálohách čiastku vo výške 40 000 Kč a dňa 01. novembra 2012 odovzdala poškodená obžalovanému čiastku vo výške 90 000 Kč ako ďalšiu zálohu na kúpu rodinného domu, a to napriek tomu, že obžalovaný nemal od počiatku v úmysle túto kúpu pre poškodenú realizovať, a týmto svojim konaním spôsobil poškodeným R. I., nar. XX. N. XXXX a K. I., nar. XX. N. XXXX bytom I. XX, I. XXX/XX celkovú škodu vo výške najmenej 2.098.00 Kč,

II. za trestný čin podvodu § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d/ sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 21 Trestného zákonníka č. 40/2009 Sb. Českej republiky, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ v dobe od 05. februára 2013 do 07. marca 2013 pod vymyslenými zámienkami a v úmysle vylákať od P. P., nar. XX. X. XXXX finančné prostriedky, ktoré následne použil pre vlastnú potrebu,
a/ dňa 05. februára 2013 okolo 09.30 hod. v Prahe 7, Milady Horákové č. 1066, v reštaurácii Mc Donalds-Letná, pod zámienkou poskytnutia úplatku pre pracovníka poisťovne, ktorý z jeho havarovaného vozidla značky Mercedes urobí „totálku“ a získa tak finančné plnenie z poisťnej udalosti vo výške 2 000 000 Kč, vylákal finančnú čiastku vo výške 42 000,- s prísľubom, že jej tieto peniaze vráti v okamžiku, keď mu bude poisťka vyplatená, pričom doposiaľ tak neučinil,
b/ dňa 11. februára 2013 v Prahe 2, ul. Jugoslávská 19/136, v sídle pobočky Českej sporiteľne a.s. pod zámienkou kúpy osobného motorového vozidla, vylákal od poškodenej finančné prostriedky vo výške 165 000 Kč, ktoré mu P. P. poskytla v sídle pobočky potom, ako peniaze v hotovosti vybrala, pričom ako garanciu návratu pôžičky jej obžalovaný poskytol prehlásenie, že tieto vráti vo výške 175 000,- v lehote do 10. marca 2013, pričom doposiaľ tak neučinil,
c/ v dobe od 05. februára až 07. marca 2013 v Prahe 6, Reinerova ul., pred budovou Dopravného podniku Praha-Autobusy, vylákal od poškodenej za účelom nákupu liekov na vlastné srdčné potiaže finančnú čiastku vo výške 6 500 Kč, s prísľubom jej vrátenia, pričom doposiaľ tak neučinil,
d/ dňa 26. februára 2013 v mieste bydliska poškodenej, pod vymyslenou zámienkou nutných opráv vozidla, ktoré malo patriť jej dcére E., vylákal od nej čiastku vo výške 15 000 Kč s prísľubom, že ju vráti na jej bežný účet, pričom doposiaľ tak neučinil,
e/ dňa 07. apríla 2013 v 18.00 hod. v Prahe 6, Slánska 2/1706, pri bankomate Českej sporiteľne a.s., pobočka OD Hornbach, pod vymyslenou zámienkou vyplatenia svojho dlhu „rusákom“, ktorí sa mu vyhrážajú ublížením jeho mladšej dcéry R., poškodená P. P. po výbere finančnej čiastky vo výške 10 000 Kč mu tieto peniaze odovzdala, s prísľubom, že časť z doterajších pôžičiek v čiastke 100 000 Kč vráti do 11. apríla 2013 a zvyšok dlhu vráti do 20. apríla 2013, keď bude mať možnosť vybrať zo sejfů banky disponibilnú finančnú čiastku vo výške 7 000 000 Kč, pričom doposiaľ tak neučinil, čím poškodenej P. P., nar. XX. X. XXXX spôsobil škodu vo výške 238 500 Kč,

2/ v dobe od 03. februára 2013 do 07. marca 2013 pod vymyslenými zámienkami a v úmysle vylákať od G. I., nar. XX. K. XXXX finančné prostriedky, ktoré následne použil pre vlastnú potrebu
a/ dňa 03. februára 2013 v J., U. XXX/X, v byte J. G., nar. XX. X. XXXX, pod vymyslenou zámienkou zaplataenia zálohy na kúpu penziónu B., v J., B. XX, vylákal finančnú čiastku vo výške 100

000 Kč,

b/ dňa 07. februára 2013 v Prahe 4, na ul. Hráskeho, pred budovou pošty, na parkovisku OC Chodov, pod vymyslenou zámienkou na vyplatenie kuchára penziónu B., v J., vylákal finančnú čiastku vo výške 39 000 Kč s prísľubom jej vrátenia, pričom doteraz tak neučinil, čím poškodenej G. I., nar. XX. K. XXXX spôsobil škodu vo výške 139 000 Kč,

3/ v dobe od 17. januára 2013 do 31. januára 2013, pod vymyslenými zámienkami a v úmysle vylákať od Z. G., nar. XX. K. XXXX finančné prostriedky, ktoré následne použil pre vlastnú potrebu

a/ v dobe od 17. januára do 20. januára 2013, v Prahe 11, Arkaliská ul., v nezistenej kaviarni, pod vymyslenou zámienkou zaplattenia školského výletu pre dcéru R. do Rakúska, vylákal finančnú čiastku vo výške 7 500 Kč, s prísľubom jej vrátenia do 06. februára 2013, pričom doteraz tak neučinil,

b/ dňa 28. januára 2013 v 08.00 hod. Prahe 4, Leopoldova 1683/23, v nákupnom centre Albert, pod vymyslenou zámienkou na cestovné náklady do Šumperka, kde sa malo nachádzať jeho ukradnuté osobné motorové vozidlo, vylákal finančnú čiastku vo výške 4 000 Kč s prísľubom jej vrátenia do 06. februára 2013, pričom doposiaľ tak neučinil,

c/ v dobe od 29. januára do 31. januára 2013 v I. XX, I. XXXX/X, v mieste trvalého bydliska Z. G., pod vymyslenou zámienkou na zaplattenie sprostredkovania úveru vo výške 5 000 000 Kč a za účelom získania dotácií od Európskej únie na kúpu penziónu Y., S. ul., I. XX, sa založením jeho bytu v I. X-C., ktorého mal byť spolujiteľom, napriek tomu, že žiadnu nehnuteľnosť v Českej republike nevlastnil, sa pokúsil vylákať finančnú čiastku vo výške 139 000 Kč, avšak Z. G. mu odmietla pôžičku poskytnúť, pričom obžalovaný nemal v úmysle v prípade poskytnutia týchto finančných prostriedkov tieto poškodenej vrátiť,

čím by Z. G. spôsobil celkovú škodu vo výške 150 500 Kč,

čím poškodným priamym konaním spôsobil škodu vo výške 477.00 Kč a v štádiu pokusu vo výške 139.00 Kč,

uložený, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, sa uznáva na území Slovenskej republiky a v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody sa na území Slovenskej republiky vykoná,

pričom odsúdený W. V. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože sú splnené podmienky na jeho zaradenie v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Rozsudok (doručený odsúdenému 11. novembra 2015, Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici 5. novembra 2015, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 9. novembra 2015 a Ministerstvu spravodlivosti Českej republiky 11. novembra 2015) napadol W. V. odvolaním 11. novembra 2015. V ňom uviedol, že vzhľadom k závažnej rodinnej situácii, ktorá v priebehu rozhodovania o jeho vydaní na vlastnú žiadosť nastala, sa vzdáva možnosti vykonať trest odňatia slobody v Slovenskej republike a to až do konca trestu, ktorý má vykonať v Českej republike. Dcéra je v pubertálnom veku, v dôsledku jeho uväznenia musela opakovať siedmu triedu základnej školy a v októbri v roku 2015 bola umiestnená v diagnostickom ústave. Od narodenia dcéra žije s matkou v Českej republike, kde jeho družka má prácu a na Slovensku nemajú nikoho. Sťahovanie dcéry by podľa psychológa bolo problematické a mohlo by v nej zanechať ďalšie negatíva - návštevu inej základnej školy a odluka od kamarátov. On je evidovaný ako bezdomovec a nedovolí, aby jeho dcéra bola kvôli nemu vystavená ďalším náporom ovplyvňujúcim jej vývoj a psychiku. Sťahovanie jeho dcéry je nereálne a narušilo by aj súdržnosť rodiny, lebo by ho nemohla navštevovať.

Odvolanie bolo 20. novembra 2015 zaslané na vyjadrenie krajskej prokuratúre, ktorá toto právo nevyužila.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z.z. (o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, (ďalej len zákon č. 549/2011 Z.z.) ak tento zákon neustanovuje

inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

V zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z.z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Najvyšší súd ako odvolací súd riadiac sa týmito ustanoveniami na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. a § 15 ods. 4, ods. 5 zákona č. 549/2011 Z.z. správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, príslušným na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je krajský súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Zo spisu krajského súdu, sp. zn. 4Ntc 10/2015 vyplýva, že Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky 15. júla 2015 pod č.j. MSP-75/2014-MOT-T/26, z podnetu Obvodného súdu pre Prahu 9 a Obvodného súdu pre Prahu 10 predložilo žiadosť podľa článku 5 rámcového rozhodnutia 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia spojené so zbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii a osvedčenie zo 4. júna 2015 vo vzťahu k rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 10 zo 6. novembra 2014, sp. zn. 4T 15/2014, v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe z 28. januára 2015, sp. zn. 67 To 394/2014 a rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 6 z 29. mája 2014, sp. zn. 3T 84/2013, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe z 18. septembra 2014, sp. zn. 67 To 275/2014, v ktorom bol zrušený výrok o treste pri ukladaní súhrnného trestu v trvaní 7 rokov, do ktorého bola započítaná vykonaná väzba od 10. apríla 2013 do 6. júna 2013, teda 57 dní, predpokladaný nástup výkonu tohto trestu (od 7. júna 2013 vykonáva iný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov vo väznici Plzeň, ktorého koniec sa predpokladá 24. decembra 2017) je určený na deň 24. decembra 2017 a koniec tohto trestu pripadá na deň 27. októbra 2024, týkajúce sa občana Slovenskej republiky W. V., nar. XX. K. XXXX v R., trvale bytom P., G. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody vo väznici Plzeň.

V predložennom spise sa nachádzajú aj žiadosti W. V. z 21. januára 2014 a 3. decembra 2014 na vydanie jeho osoby v skrátrenom konaní na ďalší výkon trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky. Dôvodom je jeho zhoršený zdravotný stav, neschopnosť zabezpečiť si z vlastných finančných prostriedkov adekvátne liečenie, lebo nemá uzavreté zdravotné poistenie. Trvalý pobyt on ani jeho družka a dcéra nemajú na území Českej republiky, ich rodiny žijú na území Slovenskej republiky, kam po jeho vydaní sa chcú odsťahovať.

Zo správy Centrálného pracoviska registra vyplýva, že u W. V. je hlásený pobyt v meste P. ako bezdomovec. Podľa oznámenia Odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Banská Bystrica W. V., nar. XX. K. XXXX v R. je štátnym občanom Slovenskej republiky.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo vyjadrení z 2. októbra 2015, sp. zn. 2 KPt 86/15/6600-4, poukázal na kompletnosť predložených dokladov a tiež na to, že W. V. v oboch prípadoch žiadal, aby uložený trest odňatia slobody mohol vykonať na území Slovenskej republiky a z

toho dôvodu sa v zmysle § 21 ods. 2 písm. e/ zákona č. 549/2011 Z.z. neuplatňuje zásada špeciality. Nakoľko ani pri jednom z rozsudkov neexistuje žiaden z dôvodov odmietnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z.z. dáva súhlasné stanovisko k rozhodnutiu o uznaní a výkone uvedených rozsudkov.

O žiadosti Ministerstva spravodlivosti Českej republiky rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd príslušný pre takéto konanie na neverejnom zasadnutí 21. októbra 2015 rozsudkom, sp. zn. 4Ntc 10/2015 tak, ako je to uvedené vyššie. Rešpektoval zákonné podmienky týkajúce sa výkonu rozhodnutí vo vzťahu k cudzine upravené v tretej hlave prvého oddielu Trestného poriadku, ale tiež príslušné ustanovenia tretej časti zákona č. 549/2011 Z.z.

Osvedčenie Ministerstva spravodlivosti Českej republiky obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje všetky relevantné skutočnosti potrebné pre uznanie a výkon rozhodnutí súdov Českej republiky predložené krajskému súdu. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, že krajský súd sa dôsledne zaoberal skutočnosťami významnými pre rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho súdneho rozhodnutia. Najvyšší súd si túto argumentáciu krajského súdu v odôvodňujúcej časti napadnutého rozsudku osvedčil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Reagujúc na odvolacie dôvody najvyšší súd poukazuje na obsah žiadostí odsúdeného o jeho vydanie na výkon uloženého trestu na územie Slovenskej republiky. V nich opakovane uviedol, že na území Českej republiky nemá trvalé bydlisko a príbuzní z jeho i zo strany jeho družky žijú na území Slovenskej republiky, kam po jeho vydaní odcestuje družka s dcérou.

Naproti tomu odsúdený v odvolaní tvrdí opak bez toho, aby logickým spôsobom ozrejmil zmenu vo svojich tvrdeniach, čo vedie k záveru, že táto zmena je účelová a zavádzajúca.

Najvyšší súd v tejto súvislosti pripomína, že v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo

c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Súhlas odsúdeného s vykonávaním uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov na území Slovenskej republiky bol daný. Odsúdený po rozhodnutí krajského súdu tento súhlas v odvolaní zobrať späť.

Z uvedeného je zrejmé, že vydanie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody z Českej republiky na územie Slovenskej republiky sa uskutočňuje podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z.z., ktorý takéto rozhodnutie nepodmieňuje súhlasom odsúdenej osoby.

Špeciálne ustanovenie zákona č. 549/2011 Z.z. neupravuje postup o odvolaní súhlasu odsúdenej osoby s odovzdaním a preto najvyšší súd posudzoval odvolanie súhlasu podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 516 ods. 2 Tr. por. ak dôvodom na konanie o uznanie je postup podľa druhého alebo tretieho dielu tejto hlavy, nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak kedykoľvek počas konania odsúdený odvolá svoj súhlas s odovzdaním, ak sa jeho súhlas vyžaduje alebo ak zanikne niektorá z iných

podmienok pre postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tejto hlavy. Pre účinky takto uznaného rozhodnutia sa použije primerane § 519 ods. 4 Tr. por.

V zmysle § 519 ods. 4 Tr. por. ak odsúdený po uznaní cudzieho rozhodnutia odvolal súhlas s odovzdaním na výkon trestu, ak sa na postup podľa druhého alebo tretieho dielu tejto hlavy taký súhlas vyžaduje, alebo k odovzdaniu nedošlo z iného dôvodu, možno uznané cudzie rozhodnutie vykonať na území Slovenskej republiky, len ak odsúdený trest odňatia slobody v odsudzujúcom štáte nevykonával v plnom rozsahu, alebo v prípade, že bol z jeho výkonu podmienene prepustený, len ak odsudzujúci štát požiada o výkon zvyšku uloženého trestu z dôvodu, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil.

Vzhľadom na uvedené odvolanie súhlasu odsúdeného s odovzdaním až počas konaní o uznaní je irelevantné. Súhlas odsúdeného s odovzdaním je podmienkou prevzatia odsúdeného na výkon trestu, nie uznania rozhodnutia.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny riadny opravný prostriedok, rozhodnutie je konečné.